

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на АНЖ. АНЖ. АНГ., с ЕГН ***** против наказателно постановление № 41/11.08.2021 г. на началника на 04 РУ – СДВР, с което на основание чл. 218Б НК и е наложена глоба в размер на 300 лв. за нарушение по чл.194 ал.3 вр. ал.1 НК.

В жалбата се излагат доводи за допуснати процесуални нарушения – НП е издадено от некомпетентен орган, липсват реквизити по смисъла на чл.42 и чл.57 ЗАНН. Нарушен е и материалния закон, правят се възражения, че е налице изтекла погасителна давност, че нарушението вменено на жалбоподателката е недоказано. В с.з. жалбата се поддържа от процесуалния представител на А. – адв. КОСТАДИНОВ от АК-Кюстендил, който излага и допълнителни доводи, че е налице разминаване между посочената в постановлението на СРП стойност на отнетите вещи и стойността, отразена в НП, мястото е неточно посочено, в диспозитива на НП липсват посочени доказателствата, въз основа на които се установява вината на А., последната е имало качеството на обвиняема за престъпление по чл.201 НК, а в НП е отразено деяние по чл.194 ал.3 вр. ал.1 НК. Отново се претендира изтекла погасителна давност. Предлага на съда да отмени НП като незаконосъобразно, претендира разноски.

Въззиваемата страна се представлява от юрисконсулт I

Съдът е изисквала от Софийска районна прокуратура досъдебно производство №2094/2017 г. по описа на 04 РУ-СДВР, пр. пр. №32939/2017 г. по описа на СРП.

Жалбата е процесуално ДОПУСТИМА, а разгледана по същество същата е ОСНОВАТЕЛНА, като мотивите са следните:

По делото е установена следната фактическа обстановка:

Досъдебно производство №2094/2017 г. по описа на 04 РУ-СДВР, пр. пр. № 32939/2017 г. по описа на СРП е водено срещу СХБ и АНЖ. АНЖ. АНГ. за престъпления по чл.201 ал.1 вр. чл.20 ал.2 вр. чл.26 ал.1 НК.

В хода на производството СБ е била привлечена като обвиняема за извършено престъпление по чл. 201 ал. 1 вр. чл. 20 ал.2 вр.ал.1 вр. чл.26 ал.1 НК.

Жалбоподателката А.А. била привлечена като обвиняема за извършено престъпление по чл. 201 ал. 1 вр. чл. 20 ал.2 вр.ал.1 вр. чл.26 ал.1 НК.

В хода на производството били разпитани като свидетели множество свидетели, между които и разпитаните пред настоящата инстанция – ПСВ Гергана Росенова Енева и ВПХ. По ДП са приобщени и писмени доказателства, назначени са счетоводни експертизи и видео-техническа експертиза.

По делото се установява следното: Жалбоподателката А. и свидетелката СБ се познавали. На дата 19.12.2016 г. между СБ и Ейч енд едм Ханнес енд Мауриц ЕООД бил сключен трудов договор, по силата на който Б започнала раобта като продавач-консултант в дружеството с място на работа - търговски център „Парадайз“ в гр. София, бул. Черни връх №100. Сред задълженията на Б, били да обработва получени стоки, плащания и връщане на стоки, като на същата не са и й били поверявани артикули.

На 07.09.2017 г. свидетелят ВПХ наблюдавал система за касови транзакции, с която обектите били снабдени и му направило впечатление, че са извършени няколко на брой транзакции с много ниска стойност, заплатени с кредитна карта, които били съпроводени в системата със сторнирани /обратно изкупени/ на по-висока стойност. Христов и колегите му установили, че касиерски номер бил предоставен на СБ, като кодът се генерирал автоматично от компютърната система и всеки служител получавал такъв код

Свидателят Виктор Христов концентрирал вниманието си върху Б и на 11.09.2017 г. решил да посети търговски обект, като наблюдава внимателно Б и действията ѝ. Христов започнал да преглежда записите от охранителните камери, монтирани в магазина в реално време и в около 20.02 часа той забелязал, че към касата, където работи Б, се насочва лице от женски пол, установено впоследствие като жалбоподателката АНЖ. АНЖ. АНГ.. Последната получила от Б множество артикули, на обща стойност от 319 лв., като за същите заплатила само сумата от 9,99 лв. Няколко минути по-късно, жалбоподателката представила на Б фискален бон на стойност 64,99 лв. с молба да бъде извършено обратно изкупуване (сторно), но за това обстоятелство А. не представила дрехи, а само получила сумата по касовата бележка в размер на 64,99 лв., която Б извадила от касата и ѝ предала.

След като установил, че А.А. е заплатила само 9,99 лв. за получените от нея артикули, а в последствие е поискала и обратно изкупуване (сторно) на стоки, които дори не е представила, свидетелят Христов спрял жалбоподателката малко след като напуснала търговския обект. След което уведомил полицейски служители от 04 РУ-СДВР, които пристигнали на мястото. В тяхно присъствие жалбоподателката предала на Христов вещите, които била взела. Същите били върнати обратно в магазина. След случилото се, Христов извършил проверка и установил, че от клиентския номер на Б са били извършвани и друг път такива операции на обратно изкупуване.

В хода на ДП са приобщени сторнировъчните касови бонове, за които е имало съмнение, че по тях Б е заплатила суми на А.А.. За целите на разследването свидетелят Христов е предал и записи от охранителните камери за дните и часовете, на които са били изплатени боновете. На записите е назначена и е изготвена видео-техническа експертиза, както и допълнителна такава, като според заключението на вещото лице, записите обхващат периода от 04.8.2017 г. до 09.9.2017 г. като времетраенето им е различно и е в различен времеви период. На записите се наблюдава как лице от женски пол извършва покупки на различни стоки, при една и съща служителка, която работи на касата. След като служителката маркира дрехите и ги прибира в торби, клиентката извършва заплащане с карта, след което след което предава на служителката касов бон, който служителката маркира, след което служителката предава на клиентката принтирана касова бележка. Клиентката се подписва върху нея, а служителката изважда от касата различни суми и ги предава на клиентката. Качеството на записите не позволява да се идентифицират лицата, които са на изображенията. Отделно от това, от записите не може да се потвърди със сигурност, че служителката, която обработва покупките е една и съща. По делото е назначена и е изготвена графическа експертиза на подписите, положени върху приобщените по делото стронировъчни бонове.

Съгласно заключението на вещото, подписите, положени в графа „подпис на клиент върху боновете, не са положени от А.А., с „изключение на този, положен във фискален бон 289 за сумата от 117,97 лв., за който вещото лице е посочило, че е възможно да е бил положен от А.. Подписите в графи „одобreno от“ във фискални бонове сторно 290 за сумата от 57,97 лв., сторно 791 за сумата от 42,98 лв., сторно 780

за сумата от 15 лв., сторно 778 за сумата от 24,99 лв., сторно 904 лв. за сумата от 39,99 лв., сторно 851 за сумата от 64,99 лв., са положени от Б.

Прокурорът приел, че е налице недоказаност на обвиненията по чл.201 ал.1 НК по отношение на жалбоподателката и Б и с Постановление от 28.05.2020 г. прекратил наказателното производство по отношение на същите. Със същото постановление, прокурорът приел, че тъй като А. била задържана на 09.09.2017 г. около 20:05 ч.на изхода на магазин „Н&М““, находящ се в гр.София, бул. „Черни връх“ №100, със стоки на обща стойност 320 лв., които не са били платени, с това жалбоподателката е осъществила на престъплението по чл. 194 ал. 3 НК вр. чл. 18 ал.1 НК – тъй като на посочената по-горе дата, тя направила опит да отнеме движими вещи- дрехи на стойност от 320 лв. от владението на управителя ПСВ без неговото съгласие и с намерение противозаконно да ги присво, като опитът недовършен по независми от дееца причини - Анжела А. била задържана от Викторов и случаят е маловажен - престъпление по чл. 194 ал. 3 вр.1 вр. чл. 18 ал. 1 НК. Постановлението след влизането му в сила било изпратено на началника на 04 РУ-СДВР по компетентност с оглед прецнката за необходимостта от налагане на административно наказание.

След като преценил изложеното в Постановление от 28.05.2020 г. за прекратяване на наказателното производство и материалите по ДП №2094/2017 г. по описа на 04 РУ-СДВР, пр. пр. № 32939/2017 г. по описа на СРП, началникът на 04 РУ-СДВР издал атакуваното наказателно постановление №41/11.08.2021 г., с което на основание чл. 218Б НК на жалбоподателката била наложена глоба в размер на 300 лв. за нарушение по чл.194 ал.3 вр. ал.1 НК.

В тази връзка, съдът намира за неоснователни възраженията на жалбоподателката, че НП е издадено от некомпетентен орган, тъй като разпоредбата на чл.424 ал.5 НК е категорична за реда, по който се налага административно наказание глоба по чл. 218б - с наказателно постановление от кмета, въз основа на материали, изпратени му от прокурора, или на акт от администрацията на предприятието, на учреждението или от контролните органи. Когато нарушението е констатирано от органите на Министерството на вътрешните работи, наказателното постановление се издава от министъра на вътрешните работи или от упълномощено от него лице, в случая - комисар Румен Костадинов – заемащ длъжността началник при 04 РУ-СДВР, видно от удостоверение рег.№513р-103611/30.11.2021 г.

Въз основа на изложената по-горе фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Не и изтекла абсолютната погасителна давност, тъй като от дата на извършване на деянието - 09.09.2017 г. до настоящия момент не е изминал срок над 4 години и 6 месеца. Но при издаването на НП е допуснато съществено процесуално нарушение, ограничаващо правото на защита на жалбоподателката. Това е така, защото хипотезата на санкциониране по чл. 36 ал. 2 ЗАНН е изключение от общото правило за образуване на административнонаказателно производство със съставяне на АУАН. Тази хипотеза може да се прилага единствено по отношение на лицето, срещу което се е водило наказателното производство и то за обвинението, за което се е водило същото.

В конкретния случай имаме прекратено наказателно производство, като в ДП е

налично Постановление за привличане в качеството на обвиняема на жалбоподателката за престъпление по чл. 201 ал. 1 вр. чл. 20 ал.2 вр.ал.1 вр. чл.26 ал.1 НК.

Наказателното постановление обаче е издадено за нарушение по смисъла на чл.194 ал.3 вр.ал.1 НК, /кражба в маловажни случаи/, което е различна квалификация от тази по чл.201 ал.1 НК, /длъжностно присвояване/, за която е привлечена като обвиняема жалбоподателката.

В случая обаче, жалбоподателката в качеството си на обвиняем

По силата на чл. 36 ал. 2 ЗАНН на наказващия орган е предост

С оглед коректност, съдът намира, че и в голяма степен това се дължи и на неясните мотиви на прокурора, който е прекратил наказателното производство, като е посочил, че е наличен състав на чл.194 ал.3 вр. ал.1 НК въпреки, че е бил наясно, че по ДП има две привлечени като обвиняеми лица и то за съвсем различно престъпление, което категорично не попада в обхвата на чл.281б НК. Без значение е за какво деяние първоначално е било образувано ДП, ако след това има прецизиране на обвинението и съответно привлечени в качеството на обвиняеми лица.

Въз основа на гореизложеното, съдът намира, че са налице основания за отмяна на наказателното постановление като незаконосъобразно. По делото е направено искане от процесуалния представител на основание чл.63 ал.5 ЗАНН за присъждане на разноски, но с оглед отразеното в Договор за правна защита и съдействие /л.9 от делото/, че жалбоподателката е представлявана безплатно - съдът няма да присъди такива.

Досъдебно производство №2094/2017 г. по описа на 04 РУ-СДВР, пр. пр. № 32939/2017 г. по описа на СРП след влизане в сила на настоящото решение, следва да се върне на Софийска районна прокуратура.